

РЕШЕНИЕ

№ 39480

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2246** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от А. Л. Г. чрез адв. К. М. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 437/20.02.2025г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Т. С. Д. – старши полицаи в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ - СДВР, с която на А. Л. Г. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при нарушение на изискването за форма, при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съда за отмяна на оспорената заповед за ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответникът – Т. С. Д. – старши полицаи в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ - СДВР чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 437/20.02.2025г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Т. С. Д. – старши полицаи в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ - СДВР, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца затова, че

на 20.02.2025г. около 1.15 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], А. Л. Г. управлява лек автомобил „А. А2“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. А., след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство Drug Test 5000 STK с идентичен №ARRH 0009, предназначен за едновременно, качествено доказване за наличието на до 8 анализирани вещества от човешката слюнка на наркотични вещества и/или техни аналози в 1.29 часа, като уредът е отчетел положителен резултат за употреба на кокаин.

Издаден е талон за медицинско изследване № 288100 за ВМА.

Съставен е АУАН серия GA № 3745107/20.02.2025г. за извършено административно нарушение на чл. 5, ал. 3, т.1, пр.2 от ЗДвП- водачът управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Съдът е изискал служебно от СРП по искане на жалбоподателя заключение на съдебна химико-токсикологична /токсикометрична/ експертиза от ВМА по ДП № 226 ЗМК №288/2025г. по описа на 02 РУ – СДВР, съгласно което от извършените изследвания на предоставените биологични проби от лицето А. Л. Г., не се установява наличие на алкохол или наркотични вещества.

Жалбоподателят е представил и Постановление за прекратяване на наказателно производство от 19.09.2025г. на СРП, от което се установява, че въз основа на заключението на съдебната химико-токсикологична експертиза на ВМА, прокурорът прави извод за несъставомерност на деянието по чл.343б, ал.3 от НК, както и друго престъпление от общ характер по смисъла на НК и прекратява ДП № 226 /2025г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр.пр. №3344/2025г. по описа на СРП по отношение на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от [чл. 59, ал.2 на АПК](#) реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Обжалваният административен акт е постановен при нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно [чл. 171, ал. 1 от ЗДвП](#) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в [т. 1, б. „б“ от същия закон](#) е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест,

както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е управление на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с тест. В конкретния случай данните по делото налагат несъмнения и еднозначен извод, че на 20.02.2025г. около 1.15 ч. в [населено място], А. Л. Г. не е управлявал лек автомобил след употреба на наркотични вещества. Твърденията на административния орган се опровергават от заключението на назначената съдебна химико-токсикологична /токсикометрична/ експертиза по ДП № 226 ЗМК №288/2025г. по описа на 02 РУ – СДВР, съгласно което от извършените изследвания на предоставените биологични проби от лицето А. Л. Г., не се установява наличие на наркотични вещества. Следователно ПАМ е приложена при липса на основание за налагането ѝ. С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на делото, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, като същите са доказани в размер на 1010 лева - 10 лева заплатена държавна такса и 1000 лева адвокатски хонорар.

Водим от гореизложеното и на основание [чл. 172, ал.2 от АПК](#), съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 437/20.02.2025г., издадена от Т. С. Д. – старши полицай в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ - СДВР, с която на А. Л. Г. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Л. Г., ЕГН [ЕГН], сумата от 1010 /хиляда десет/ лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: